Impostos i delmes

Impost: una contribució obligatòria als ingressos estatals, que el govern recapta sobre els ingressos dels treballadors i els beneficis empresarials, o que s'afegeix al cost d'alguns béns, serveis i transaccions.

Delme - 10% de la producció o guanys anuals, anteriorment considerat com a impost per al manteniment de l'Església i el clergat

Pentateuc

I beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus enemics. I li va donar els delmes de tot. Gènesi 14:20

I tot el delme de la terra, tant si és de la llavor de la terra com del fruit dels arbres, és del Senyor; és consagrat al Senyor. I si algú vol rescatar alguna part dels seus delmes, hi afegirà la cinquena part. I pel que fa al delme del bestiar boví o del ramat, fins i tot de tot el que passa sota la vara, el delme serà consagrat al Senyor. Levític 27:30-32

Però els delmes dels fills d'Israel, que ofereixen com a ofrena elevada al Senyor, els he donat als levites com a herència; per això els he dit: Entre els fills d'Israel no tindran herència. Així parla als levites i digues-los: Quan prengueu dels fills d'Israel els delmes que us he donat d'ells com a la vostra herència, aleshores oferireu una ofrena elevada per al Senyor, la desena part del delme. Així també oferireu una ofrena elevada al Senyor de tots els vostres delmes, que rebeu dels fills d'Israel; i d'això donareu l'ofrena elevada del Senyor al sacerdot Aaron. Nombres 18:24,26,28

I recapteu un tribut al Senyor dels homes de guerra que van sortir a la batalla: una persona de cada cinc-cents, tant de les persones com dels vedells, dels ases i de les ovelles. Nombres 31:28

I el tribut del Senyor, d'ovelles i ovelles, era de sis-centes setanta-quinze. I els vedells, trenta-sis mil, dels quals el tribut del Senyor, setanta-dotze. I els ases, trenta-cinc-cents, dels quals el tribut del Senyor, seixanta-una. I les persones, setze mil, dels quals el tribut del Senyor, trenta-dues persones. I Moisès va donar el tribut, que era l'ofrena elevada del Senyor, al sacerdot Eleazar, tal com el Senyor havia manat a Moisès. Nombres 31:37-41

I allà portareu els vostres holocaustos, i els vostres sacrificis, i els vostres delmes, i les ofrenes elevades de les vostres mans, i els vostres vots, i les vostres ofrenes voluntàries, i les primícies dels vostres ramats i dels vostres ramats. Aleshores hi haurà un lloc que el Senyor, el vostre Déu, escollirà per fer-hi habitar el seu nom; allà portareu tot el que us mano: els vostres holocaustos, i els vostres sacrificis, els vostres delmes, i l'ofrena elevada de les vostres mans, i tots els vots escollits que fareu al Senyor. No podreu menjar dins de les vostres portes el delme del vostre blat, ni del vostre vi, ni del vostre oli, ni els primogènits dels vostres ramats o del vostre ramat, ni cap dels vostres vots que fareu, ni les vostres ofrenes voluntàries, ni l'ofrena elevada de la vostra mà. Deuteronomi 12:6,11,17

Donaràs el delme de tot el producte de la teva llavor, que el camp produeixi any rere any. I menjaràs davant del Senyor, el teu Déu, al lloc que ell hagi escollit per posar-hi el seu nom, el delme del teu blat, del teu vi i del teu oli, i els primogènits dels teus ramats i dels teus ramats; així aprendràs a témer el Senyor, el teu Déu, sempre. Al cap de tres anys, portaràs tot el delme del teu producte aquell any i el guardaràs dins de les teves portes. I el levita (perquè no té part ni heretat amb tu), i

l'estranger, l'orfe i la vídua, que viuen dins de les teves portes, vindran, i menjaran i se saciaran; perquè el Senyor, el teu Déu, et beneeixi en tota l'obra que facis amb les teves mans. Deuteronomi 14:22-23,28-29

I celebraràs la festa de les setmanes al Senyor, el teu Déu, amb un tribut d'una ofrena voluntària de la teva mà, que donaràs al Senyor, el teu Déu, segons la beneïció que el Senyor, el teu Déu, t'hagi donat: Deuteronomi 16:10

Quan t'acostis a una ciutat per atacar-la, proclama-li la pau. I si et respon amb la pau i t'obre les portes, tot el poble que s'hi trobi et serà tributari i et servirà. Deuteronomi 20:10-11

Quan hagis acabat de donar tots els delmes dels teus ingressos el tercer any, que és l'any del delme, i els donaràs al levita, a l'estranger, a l'orfe i a la vídua, perquè mengin dins de les teves portes i s'acabin de saciar; Deuteronomi 26:12

Història

I no van expulsar els cananeus que habitaven a Guèzer; però els cananeus habiten entre els efraïmites fins al dia d'avui, i estan sotmesos a tribut. Josuè 16:10

Però quan els fills d'Israel es van fer forts, van sotmetre els cananeus a tribut, però no els van expulsar del tot. Josuè 17:13

I succeí que, quan Israel es va fer fort, van sotmetre els cananeus a tributs, i no els van expulsar del tot. Zabuló no va expulsar els habitants de Quitron, ni els habitants de Nahalol; sinó que els cananeus van habitar entre ells i van esdevenir tributaris. Neftalí tampoc va expulsar els habitants de Bet-Xèmeix ni els habitants de Bet-Anat; sinó que va habitar entre els cananeus, els habitants del país; tanmateix, els habitants de Bet-Xèmeix i de Bet-Anat els van ser tributaris. Però els amorreus van voler habitar a la muntanya d'Heres, a Aialon i a Xaalbim; però la mà de la casa de Josep va prevaldre, de manera que van esdevenir tributaris. Jutges 1:28,30,33,35

Adoram era sobre els tributs, i Josafat, fill d'Ahilud, era cronista. 2 Samuel 10:24

Ahixar era al capdavant de la casa, i Adoniram, fill d'Abdà, era al capdavant dels tributs. 1 Reis 4:6

Els seus fills que van quedar després d'ells a la terra, que els fills d'Israel tampoc van poder exterminar completament, a aquests Salomó els va imposar un tribut de servitud fins al dia d'avui. 1 Reis 9:21

Llavors el rei Roboam va enviar Adoram, que era supervisor dels tributs; i tot Israel el va apedregar, i va morir. Per tant, el rei Roboam es va afanyar a pujar al seu carro i fugir a Jerusalem. 1 Reis 12:18

I el faraó Necó el va fer caure a Riblà, al país d'Hamat, perquè no regnés a Jerusalem; i va imposar al país un tribut de cent talents de plata i un talent d'or. 2 Reis 23:33

Joiaquim va donar la plata i l'or al faraó, però va imposar un tribut a la terra per donar els diners, segons l'ordre del faraó; va exigir la plata i l'or del poble del país, de cadascú segons el seu tribut, per donar-ho al faraó Necoh. 2 Reis 23:35

Quant a tot el poble que havia quedat dels hitites, amorreus, perizites, hivites i jebuseus, que no eren d'Israel, sinó dels seus fills, que van quedar després d'ells a la terra, a qui els fills d'Israel no van consumir, Salomó els va obligar a pagar tribut fins al dia d'avui. 2 Cròniques 8:7-8

Llavors el rei Roboam va enviar Adoram, que era supervisor dels tributs; i els fills d'Israel el van apedregar, i va morir. Però el rei Roboam es va afanyar a pujar al seu carro i fugir a Jerusalem. 2 Cròniques 10:18

I el temor del Senyor va caure sobre tots els regnes de les terres que eren al voltant de Judà, de manera que no van fer la guerra contra Josafat. També alguns dels filisteus van portar a Josafat presents i plata com a tribut; i els àrabs li van portar ramats, set mil set-cents moltons i set mil set-cents bocs. I Josafat va créixer moltíssim; i va construir a Judà castells i ciutats de magatzems. 2 Cròniques 17:10-12

I tan bon punt es va fer pública la ordre, els fills d'Israel van portar en abundància les primícies del blat, del vi, de l'oli, de la mel i de tots els productes del camp; i van portar en abundància el delme de totes les coses. I pel que fa als fills d'Israel i de Judà, que habitaven a les ciutats de Judà, també van portar el delme dels bous i de les ovelles, i el delme de les coses santes que estaven consagrades al Senyor, el seu Déu, i les van apilar en piles. I van portar fidelment les ofrenes, els delmes i les coses consagrades; sobre el qual Cononiah, el levita, era el cap, i Ximí, el seu germà, era el segon. 2 Cròniques 31:5-6,12

Aquesta és la còpia de la carta que li van enviar al rei Artaxerxes: Els teus servents, els homes d'aquesta banda del riu, i en aquell moment. Que el rei sàpiga que els jueus que van pujar de tu a nosaltres han vingut a Jerusalem, reconstruint la ciutat rebel i dolenta, i n'han erigit les muralles i n'han reforçat els fonaments. Que el rei sàpiga que, si aquesta ciutat és reconstruïda i les muralles es tornen a aixecar, no pagaran peatges, tributs ni impostos, i així perjudicaràs els ingressos dels reis. Esdres 4:11-13

La carta que ens vau enviar ha estat llegida clarament davant meu. I vaig ordenar, i s'ha fet una investigació, i s'ha trobat que aquesta ciutat des de temps antics s'ha revoltat contra reis, i que s'hi ha produït una rebel·lió i una sedició. També hi ha hagut reis poderosos a Jerusalem, que han governat tots els països de l'altra banda del riu; i se'ls pagava peatge, tributs i impostos. Doneu ara ordre que es faci cessar la feina d'aquests homes, i que aquesta ciutat no sigui reconstruïda, fins que no es doni una altra ordre de part meva. Esdres 4:18-21

A més, dono un decret sobre què heu de fer amb els ancians d'aquests jueus per a la construcció d'aquesta casa de Déu: que dels béns del rei, és a dir, del tribut de l'altra banda del riu, es donin immediatament les despeses a aquests homes, perquè no quedin impedits. Esdres 6:8

També us fem saber que no serà lícit imposar peatges, tributs o impostos a cap dels sacerdots, levites, cantors, porters, netineus o ministres d'aquesta casa de Déu. Esdres 7:24

També n'hi havia qui deia: «Hem demanat diners prestats per al tribut del rei, i ho hem fet per les nostres terres i vinyes.» Nehemies 5:4

I que hauríem de portar les primícies de la nostra massa, i les nostres ofrenes, i el fruit de tota mena d'arbres, de vi i d'oli, als sacerdots, a les cambres de la casa del nostre Déu; i els delmes de la nostra terra als levites, perquè aquests levites tinguin els delmes en totes les ciutats del nostre conreu. I el

sacerdot, fill d'Aaron, estarà amb els levites, quan els levites recullin els delmes; i els levites portaran el delme dels delmes a la casa del nostre Déu, a les cambres, a la casa del tresor. Nehemies 10:37-38

I en aquell temps van ser nomenats alguns sobre les cambres dels tresors, de les ofrenes, de les primícies i dels delmes, per recollir-hi dels camps de les ciutats les porcions de la llei per als sacerdots i levites; perquè Judà es va alegrar pels sacerdots i pels levites que servien. Nehemies 12:44

I li havia preparat una gran cambra, on abans hi posaven les ofrenes de menjar, l'encens, els estris, els delmes del blat, del vi nou i de l'oli, que s'havia ordenat que es donés als levites, als cantors i als porters; i les ofrenes dels sacerdots. Llavors tot Judà va portar als tresors els delmes del blat, del vi nou i de l'oli. Nehemies 13:5,12

I el rei Assuer va imposar un tribut sobre la terra i sobre les illes del mar. Ester 10:1

Profetes

Aleshores s'aixecarà al seu domini un recaptador d'impostos amb la glòria del regne; però en pocs dies serà destruït, no per la ira ni en batalla. Daniel 11:20

Veniu a Betel i transgrediu; a Guilgal multipliqueu la transgressió; i porteu els vostres sacrificis cada matí, i els vostres delmes cada tres anys. I oferiu un sacrifici d'acció de gràcies amb llevat, i proclameu i publiqueu les ofrenes voluntàries; perquè això us agrada, oh fills d'Israel, diu el Senyor Déu. Amós 4:4-5

Robarà algú Déu? I vosaltres m'heu robat. Però dieu: En què us hem robat? Amb els delmes i les ofrenes. Sou maleïts amb una maledicció, perquè m'heu robat, tota aquesta nació. Porteu tots els delmes al tresor, perquè hi hagi menjar a casa meva, i proveu-me ara amb això, diu el Senyor dels exèrcits, si no us obriré les finestres del cel, ni us abocaré una benedicció fins que no hi haurà prou lloc per rebre-la. I reprendré per vosaltres el devorador, i no destruirà els fruits de la vostra terra; ni la vostra vinya perdrà el seu fruit abans d'hora al camp, diu el Senyor dels exèrcits. I totes les nacions us diran beneïts, perquè sereu una terra deliciosa, diu el Senyor dels exèrcits. Malaquies 3:8-12

Evangelis

I quan van arribar a Cafarnaüm, els qui cobraven els tributs es van acostar a Pere i li van dir: «El vostre mestre no paga tributs?» Ell respon: «Sí.» Quan va entrar a casa, Jesús el va avançar dient: « Què et sembla, Simó? De qui cobren els reis de la terra tributs o tributs? Dels seus propis fills o dels estranys?» Pere li respon: «Dels estranys.» Jesús li respon: « Aleshores, els fills són lliures. Però, perquè no els fem escandalitzar, vés al mar, tira un ham i agafa el primer peix que pugi; i quan li obris la boca, hi trobaràs una moneda; pren-la i dóna-la-hi per mi i per tu.» Mateu 17:24-27

Llavors els fariseus van anar a consellar com l'enredarien en una conversa. I li van enviar els seus deixebles amb els herodians, dient-li: Mestre, sabem que ets veraç i que ensenyes el camí de Déu amb veritat, i que no et preocupes per ningú, perquè no mires la persona dels homes. Digues-nos, doncs, què et sembla? És lícit pagar el tribut al Cèsar o no? Però Jesús, coneixent la seva maldat, digué: Per què em tempteu, hipòcrites? Ensenyeu-me els diners del tribut. I li van portar un denari. I els preguntà: De qui és aquesta imatge i el rètol? Ells li diuen: Del Cèsar. Aleshores els diu: Doneu, doncs, al Cèsar el que és del Cèsar, i a Déu el que és de Déu. Mateu 22:15-21

Ai de vosaltres, escribes i fariseus, hipòcrites! perquè pagueu el delme de la menta, de l'anís i del comí, i deixeu de banda les coses més importants de la llei: el judici, la misericòrdia i la fe. Això és el que havíeu de fer i no deixar de fer les altres. Mateu 23:23

I quan van arribar, li diuen: Mestre, sabem que ets sincer i que no et preocupes per ningú, perquè no mires la persona dels homes, sinó que ensenyes el camí de Déu amb veritat. És lícit pagar tribut al Cèsar o no? En donarem o no? Però Jesús, coneixent la seva hipocresia, els diu: Per què em tempteu? Porteu-me uns denaris perquè els vegi. I els els van portar. I els pregunta: De qui és aquesta imatge i el rètol? I li van dir: Del Cèsar. Jesús els respongué: Rendiu al Cèsar el que és del Cèsar, i a Déu el que és de Déu. I ells se n'admiraren. Marc 12:14-17

Jesús s'asseia davant del tresor i mirava com la gent hi tirava diners, i molts rics hi tiraven molt. Una vídua pobra hi va tirar dues petites monedes, que són un cèntim. Jesús cridà els seus deixebles i els digué: « Us dic que aquesta vídua pobra ha tirat més que tots els qui hi han tirat, perquè tots hi han tirat del que tenien de sobres, però ella, de la seva necessitat, hi ha tirat tot el que tenia, tot el que tenia per viure.» Marc 12:41-44

I succeí en aquells dies que va sortir un decret de Cèsar August, que ordenava que tot el món fos censat. (I aquest cens es va fer per primera vegada quan Cireni era governador de Síria.) I tothom anava a ser censat, cadascun a la seva ciutat. I Josep també va pujar de Galilea, de la ciutat de Natzaret, a Judea, a la ciutat de David, que s'anomena Betlem, (perquè era de la casa i llinatge de David), per ser censat amb Maria, la seva esposa, que estava embarassada. Lluc 2:1-5

Però ai de vosaltres, fariseus! perquè pagueu el delme de la menta, de la ruda i de tota mena d'herbes, i passeu per alt el judici i l'amor de Déu. Això és el que havíeu de fer i no deixar de fer les altres. Lluc 11:42

Dos homes van pujar al temple a pregar; l'un era fariseu i l'altre era publicà. El fariseu, dret, pregava així amb si mateix: «Déu meu, et dono gràcies perquè no sóc com els altres homes, extorsionadors, injustos, adúlters, ni tan sols com aquest publicà. Dejuno dues vegades per setmana, dono el delme de tot el que tinc.» Però el publicà, que es mantenia lluny, no volia ni alçar els ulls al cel, sinó que es donava cops al pit i deia: «Déu meu, sigues propici de mi, que sóc un pecador.» Lluc 18:10-13

I li van preguntar, dient: Mestre, sabem que dius i ensenyes correctament, i que no acceptes la persona de ningú, sinó que ensenyes el camí de Déu amb veritat. Ens és permès pagar tribut al Cèsar, o no? Però Jesús, adonant-se de la seva astúcia, els digué: Per què em tempteu? Ensenyeu-me un denari. De qui porta la imatge i la inscripció? Ells van respondre: Del Cèsar. I ell els digué: Doneu, doncs, al Cèsar el que és del Cèsar, i a Déu el que és de Déu. Lluc 20:21-25

Llavors va alçar la vista i va veure els rics que llençaven les seves ofrenes al tresor. I també va veure una vídua pobra que hi llençava dues monedes. I va dir: « Us dic amb veritat que aquesta vídua pobra ha donat més que tots ells. Perquè tots aquests han donat del que els sobra per a les ofrenes de Déu; però ella, de la seva pobresa, ha donat tot el que tenia per viure. » Lluc 21:1-4

I tota la multitud es va aixecar i el van portar a Pilat. I van començar a acusar-lo, dient: Hem trobat aquest home subversint la nació, i prohibint pagar tributs al Cèsar, dient que ell mateix és el Messies, el Rei. Pilat li va preguntar, dient: Ets tu el rei dels jueus? Ell li va respondre: Tu ho dius. Llavors Pilat va dir als principals sacerdots i al poble: No trobo cap culpa en aquest home. Lluc 23:1-4

Després d'aquest home es va aixecar Judes de Galilea en els dies del cens, i va arrossegar molta gent darrere seu; també va morir, i tots els qui el van obeir van ser dispersats. Actes 5:37

Epístoles

Per això també pagueu tribut, perquè són ministres de Déu, que s'ocupen constantment d'aquesta mateixa cosa. Pagueu, doncs, a tothom el que li correspon: a qui tribut, tribut; a qui vedat, vedat; a qui por, por; a qui honor, honor. Romans 13:6-7

I certament, els fills de Leví que reben el sacerdoci tenen el manament de recollir els delmes del poble segons la llei, és a dir, dels seus germans, tot i que provenen de les entranyes d'Abraham. Però aquell, la descendència del qual no és comptada d'ells, va rebre els delmes d'Abraham i va beneir aquell que tenia les promeses. I sense cap contradicció, el menor és beneït pel millor. I aquí els homes que moren reben els delmes; però allà rep aquells de qui es testifica que viu. I, com puc dir-ho així, també Leví, que rep els delmes, va pagar els delmes en Abraham. Hebreus 7:5-9

Apòcrifs

I el poble va prendre Joacaz, fill de Josies, i el van fer rei en lloc del seu pare Josies, quan aquest tenia vint-i-tres anys. I va regnar a Judea i a Jerusalem tres mesos; i llavors el rei d'Egipte el va deposar del seu regnat a Jerusalem. I va establir un tribut sobre la terra de cent talents de plata i un talent d'or. 1 Esdres 1:34-36

Al rei Artaxerxes, el nostre senyor, els teus servents, Ratum, l'escriptor de històries, Semeli, l'escriba, i la resta del seu consell, i els jutges que són a Celesíria i Fenícia. Que ara sàpiga el senyor rei que els jueus que han vingut de tu fins a nosaltres, havent vingut a Jerusalem, aquella ciutat rebel i malvada, reconstrueixen els mercats, i reparen les seves muralles i posen els fonaments del temple. Ara, si aquesta ciutat i les seves muralles són reconstruïdes, no només es negaran a pagar tributs, sinó que també es rebel·laran contra els reis. 1 Esdres 2:17-19

Igualment, els qui no són soldats i no es dediquen a la guerra, sinó que es dediquen a l'agricultura, quan han collit allò que havien sembrat, ho porten al rei i s'obliguen els uns als altres a pagar-li tribut. 1 Esdres 4:6

A més, va escriure per a tots els jueus que havien sortit del seu regne i havien pujat al judaisme, pel que fa a la seva llibertat, que cap oficial, cap governant, cap lloctinent ni tresorer no hauria d'entrar per la força a les seves portes; i que tot el país que posseïen seria lliure sense tributs; i que els edomites haurien de lliurar els pobles dels jueus que aleshores posseïen; Sí, que es donarien vint talents anuals per a la construcció del temple, fins al moment en què fos construït; i altres deu talents anuals, per mantenir els holocaustos sobre l'altar cada dia, tal com tenien l'ordre d'oferir-ne disset; i que tots els que anessin de Babilònia per construir la ciutat tindrien llibertat lliure, així com ells i la seva posteritat, i tots els sacerdots que marxessin. 1 Esdres 4:49-53

I els homes d'allà es van lliurar a la rebel·lió i a la guerra; i que hi havia reis poderosos i ferotges a Jerusalem, que regnaven i exigien tributs a Celesíria i Fenícia. 1 Esdras 2:27

També he ordenat que es reconstrueixi completament de nou; i que vetllin diligentment per ajudar els que són del captiu dels jueus, fins que la casa del Senyor sigui acabada. I del tribut de Celesíria i

Fenícia, una porció que es doni a aquests homes per als sacrificis del Senyor, és a dir, a Zorobabel, el governador, per a vedells, moltons i anyells; i també blat, sal, vi i oli, i això contínuament cada any sense més dubte, segons que els sacerdots que són a Jerusalem indiquin que es gastarà diàriament: perquè es puguin fer ofrenes al Déu Altíssim pel rei i pels seus fills, i perquè puguin pregar per les seves vides. 1 Esdras 6:28-31

Us mano també que no exigiu cap tribut ni cap altra imposició a cap dels sacerdots, ni als levites, ni als cantors sagrats, ni als porters, ni als ministres del temple, ni a cap dels qui tenen alguna feina en aquest temple, i que ningú no tingui autoritat per imposar-los res. 1 Esdras 8:22

En tots els teus dons mostra un rostre alegre i dedica els teus delmes amb alegria. Eclesiàstic 35:9

I va reunir un exèrcit poderós i va governar països, nacions i reis, que li van pagar els tributs. 1 Macabeus 1:4

I després de dos anys, el rei va enviar el seu cap de recaptadors de tributs a les ciutats de Judà, que va arribar a Jerusalem amb una gran multitud i els va parlar paraules de pau, però tot va ser engany. Quan li van donar fe, va caure de sobte sobre la ciutat, la va colpejar greument i va destruir molt del poble d'Israel. 1 Macabeus 1:29-30

Tanmateix, quan va veure que els diners dels seus tresors s'esgotaven i que els tributs del país eren escassos, a causa de la dissidència i la pesta que havia provocat sobre el país en suprimir les lleis antigues, va témer que ja no podria suportar les despeses ni tenir els regals per donar tan liberalment com abans, perquè havia abundat més que els reis que l'havien precedit. Per tant, molt perplex, va decidir anar a Pèrsia, per recollir-hi els tributs dels països i acumular molts diners. 1 Macabeus 3:29-31

També van portar els vestits dels sacerdots, les primícies i els delmes, i van animar els nazareus que havien complert els seus dies. 1 Macabeus 3:49

I que eren homes de gran valor. També li van explicar les seves guerres i els nobles actes que havien fet entre els gàlates, i com els havien conquerit i els havien sotmès a tribut; i que amb la seva política i paciència havien conquerit tot el lloc, tot i que era molt lluny d'ells; i també els reis que van venir contra ells des de l'extrem de la terra, fins que els van desfer i els van infligir una gran derrota, de manera que la resta els van pagar tribut cada any: I com el van capturar viu, i van pactar que ell i els que regnarien després d'ell pagarien un gran tribut i donarien ostatges, i el que s'havia acordat, 1 Macabeus 8:2,4,7

I ara us allibero, i per vosaltres allibero tots els jueus dels tributs, de les taxes de la sal i dels impostos de la corona. I del que em pertoca rebre per la tercera part de la llavor i la meitat del fruit dels arbres, ho allibero des d'avui endavant, de manera que no seran presos de la terra de Judea, ni dels tres governs que s'hi afegeixen del país de Samaria i Galilea, des d'avui endavant i per sempre. Que Jerusalem també sigui santa i lliure, amb els seus límits, tant de delmes com de tributs. 1 Macabeus 10:29-31

A més, vaig alliberar lliurement tots els jueus que van ser deportats captius de la terra de Judea a qualsevol part del meu regne, i vull que tots els meus oficials condonin els tributs, fins i tot del seu bestiar. 1 Macabeus 10:33

Jonatan va demanar al rei que eximís de tributs Judea, els tres governs i Samaria, i li va prometre tres-cents talents. 1 Macabeus 11:28

I pel que fa a altres coses que ens pertanyen, dels delmes i els impostos que ens corresponen, com també les salines i els impostos de la corona que ens corresponen, els alliberem de tot per al seu alleujament. 1 Macabeus 11:35

Quant a qualsevol oblit o falta comesa fins al dia d'avui, la perdonem, i també l'impost de la corona que ens deveu; i si hi havia algun altre tribut pagat a Jerusalem, ja no es pagarà més. 1 Macabeus 13:39

Ara, doncs, lliureu les ciutats que heu conquerit i els tributs dels llocs on heu dominat fora de les fronteres de Judea; o bé doneu-me cinc-cents talents de plata per elles; i pel mal que heu fet, i els tributs de les ciutats; si no, vindrem i lluitarem contra vosaltres. 1 Macabeus 15:30-31

Nicànor, doncs, es va comprometre a obtenir tants diners dels jueus captius que poguessin cobrir el tribut de dos mil talents que el rei havia de pagar als romans. 2 Macabeus 8:10

Així, aquell que es va proposar pagar el tribut als romans mitjançant captius a Jerusalem, va proclamar que els jueus tenien Déu per lluitar per ells, i que, per tant, no podien ser ferits, perquè seguien les lleis que ell els havia donat. 2 Macabeus 8:36

Jasher

I Codorlaomer, rei d'Elam, es va allunyar de les famílies dels fills de Ham, i va lluitar contra ells i els va sotmetre, i va anar a les cinc ciutats de la plana i va lluitar contra elles i les va sotmetre, i van estar sota el seu control. I li van servir dotze anys, i li van pagar un tribut anual. Jasher 11:10-11

El cinquè any que Abram va viure a la terra de Canaan, els habitants de Sodoma i Gomorra i totes les ciutats de la plana es van revoltar contra el poder de Codorlaomer, rei d'Elam; perquè tots els reis de les ciutats de la plana havien servit Codorlaomer durant dotze anys i li havien pagat un tribut anual, però en aquells dies, el tretzè any, es van rebel·lar contra ell. Jasher 13:11

Sabem que és costum dels reis cobrar un impost anual dels vius, però tu no només fas això, sinó que també cobres un impost dels morts dia a dia. I el rei va respondre i va dir a Rikayon: El teu nom no es dirà més Rikayon, sinó que el teu nom serà Faraó, ja que vas cobrar un impost dels morts; i li va posar el nom de Faraó. I Rikayon, el faraó, va usurpar astutament el govern d'Egipte i va cobrar un impost a tots els habitants d'Egipte. Jasher 14:19,27,31

I Abram i tots els seus pertanyents van sortir del rierol de Mitzraim i van arribar a Egipte; i amb prou feines havien entrat a les portes de la ciutat quan els guàrdies es van presentar davant d'ells dient: Doneu el delme al rei del que teniu, i llavors podreu entrar a la ciutat; i Abram i els que eren amb ell ho van fer. I Abram amb la gent que era amb ell va arribar a Egipte, i quan van arribar van portar el cofre on estava amagada Sarai i els egipcis van veure el cofre. I els servents del rei es van acostar a Abram, dient: Què tens aquí en aquest cofre que no hàgim vist? Ara obre el cofre i dóna el delme al rei de tot el que conté. Jasher 15:8-10

I els fills de Jacob els van jurar que no es ficarien amb ells, i tots els reis dels cananeus també els ho van jurar, i els fills de Jacob els van fer tributaris des d'aquell dia en endavant. Jasher 40:48

I tot Egipte estava sota la cura de Josep, i Josep va fer la guerra amb tots els seus enemics del voltant, i els va sotmetre; també va sotmetre tota la terra i tots els filisteus, fins a les fronteres de Canaan, Josep, i tots estaven sota el seu poder i van donar un tribut anual a Josep. I tots els països dels filisteus, Canaan i Sidó, i a l'altra banda del Jordà, van portar presents a Josep durant tots els seus dies, i tot el país estava a la mà de Josep, i li van portar un tribut anual tal com estava regulat, perquè Josep havia lluitat contra tots els seus enemics del voltant i els havia sotmès, i tot el país estava a la mà de Josep, i Josep seia amb seguretat al seu tron a Egipte. Jasher 58:8,12

I va succeir l'any vuitanta-quatre, és a dir, el cinquantè any del regnat d'Adad, fill de Bedad, rei d'Edom, que Adad va reunir tots els fills d'Esaú, i va preparar tot el seu exèrcit, uns quatre-cents mil homes, i es va dirigir cap al país de Moab, i va anar a lluitar contra Moab i a fer-los tributaris. I quan tots els fills de Madian havien mort en batalla, i els fills de Moab havien escapat, Hadad va fer que tots els Moabites li fossin tributaris en aquell moment, i van quedar sota el seu poder, i van pagar un tribut anual tal com estava ordenat, i Adad es va girar i va tornar a la seva terra. Jasher 62:6,13

Així doncs, Kikianus va sortir a Aram i als fills de l'est, i va lluitar contra ells i els va derrotar, i tots van caure ferits davant Kikianus i el seu poble. I va fer molts d'ells captius i els va sotmetre com al principi, i va acampar a la seva terra per cobrar-los tributs com de costum. I Kikianus va lluitar contra Aram i els fills de l'est i els va sotmetre com abans, i li van donar el seu tribut habitual, i va marxar i va tornar a la seva terra. Jasher 72:4-5,11

I tots els fills de l'est van girar enrere i es van retirar, així que Moisès i els fills de Cuix els van seguir i els van sotmetre, i els van imposar un impost, com era el seu costum. I Aram també va ser sotmès per Moisès i el poble de Cuix, i també va pagar el seu impost habitual. Jasher 73:43,46

I Abià va posar oficials a Edom i tots els fills d'Edom es van convertir en subjectes i tributaris d'Abià, i Abià va tornar a la seva terra, Quitim. I durant el seu regnat va portar un exèrcit, i va anar i va lluitar contra els habitants de Britània i Kernània, els fills d'Eliseu, fill de Javan, i els va prevaldre i els va fer tributaris. Jasher 90:10,29

Jubileus

I Jacob es va llevar de bon matí, el dia catorze d'aquell mes, i va donar un delme de tots els que havien vingut amb ell, tant d'homes com de bestiar, tant d'or com de tots els objectes i vestits; sí, va donar delmes de tot. Jubileus 32:2

I va donar el delme de tots els animals purs i va fer un holocaust, però els animals impurs els va donar (no) al seu fill Leví, i li va donar totes les ànimes dels homes. I Leví va exercir el sacerdoci a Betel davant del seu pare Jacob en preferència als seus deu germans, i va ser sacerdot allà, i Jacob va fer el seu vot: així va tornar a donar el delme al Senyor i el va santificar, i es va convertir en sant per a Ell. I per aquesta raó està ordenat a les taules celestials com a llei per al delme de nou el delme per menjar davant del Senyor d'any en any, al lloc on s'ha escollit perquè el Seu nom habiti, i per a aquesta llei no hi ha límit de dies per sempre. Aquesta ordenança està escrita perquè es pugui complir d'any en any menjant el segon delme davant del Senyor al lloc on s'ha escollit, i no en quedarà res d'aquest any a l'any següent. Jubileus 32:8-11

I tots els delmes dels bous i de les ovelles seran consagrats al Senyor, i pertanyeran als seus sacerdots, que menjaran davant d'Ell any rere any; perquè així està ordenat i gravat pel que fa al delme a les taules celestials. Jubileus 32:15

I els va persuadir i els va imposar un tribut perquè li paguessin cinc fruits de la seva terra, i va construir Robel i Tamnatares. Jubileus 34:8

I Jacob va enviar un missatge als seus fills perquè fessin la pau, i ells van fer la pau amb ells, i van imposar el jou de la servitud sobre ells, de manera que van pagar tribut a Jacob i als seus fills per sempre. I van continuar pagant tribut a Jacob fins al dia que va baixar a Egipte. Jubileus 38:12-13

Llibres perduts de la Bíblia

I va succeir que va sortir un decret de l'emperador August, que tots els jueus que eren de Betlem de Judea havien de ser censats. I Josep va dir: "M'encarregaré que els meus fills siguin censats, però què faré amb aquesta jove? M'avergonyeix que la censin com la meva esposa; i si la censo com la meva filla, tot Israel sabrà que no és la meva filla. Quan arribi el moment del nomenament del Senyor, que faci el que li sembli bé". I va ensellar l'ase, la va posar a sobre, i Josep i Simó la van seguir, i van arribar a Betlem a tres milles. Protevangeli 12:1-5

L'any tres-cents nou de l'era d'Alexandre, August va publicar un decret que tothom havia d'anar a ser censat al seu propi país. Josep, doncs, es va aixecar i va anar a Jerusalem amb Maria, la seva esposa, i després va arribar a Betlem, perquè ell i la seva família fossin censats a la ciutat dels seus pares. Primer Evangeli de la infància de Jesucrist 1:4-5

Llibres oblidats de l'Edèn

En un temps en què els nostres pares gaudien d'una gran pau gràcies a la deguda observança de la Llei, i estaven en una situació feliç, de manera que Seleuc Nicànor, el rei d'Àsia, va sancionar l'impost per al servei del temple i va reconèixer el nostre govern, precisament llavors, certs homes, actuant facciosament contra la concòrdia general, ens van involucrar en moltes i diverses calamitats. 4 Macabeus 2:10

Desitjo construir un castell entre el cel i la terra, i vull que m'enviïs un home savi i intel·ligent de part teva perquè me'l construeixi i que em respongui a totes les meves preguntes, i així podré tenir els impostos i els drets de duana d'Assíria durant tres anys. Història d'Ahicar 4:2

Ens han provocat i ens han vençut, i molts dels habitants del nostre país han fugit a Egipte per por dels impostos que el rei d'Egipte ens ha enviat a exigir. Llavors va dir al rei: «No t'enfadis, senyor meu! Aniré a Egipte i retornaré les respostes al faraó, i li mostraré aquesta carta, i li respondré sobre els impostos, i faré tornar tots els qui han fugit; i avergonyiré els teus enemics amb l'ajuda del Déu Altíssim i per la felicitat del teu regne.» Història d'Ahicar 5:5,7

Però, oh senyor meu, el rei! allò que has dit sobre els impostos d'Egipte durant tres anys, ara l'estabilitat d'un regne és estrictament justícia, i si guanyes i la meva mà no té habilitat per respondre't, aleshores el meu senyor, el rei, t'enviarà els impostos que has esmentat. Història d'Ahicar 5:24

I quan el faraó va veure que Haiqâr l'havia superat i li havia retornat les seves respostes, es va emocionar de seguida i els va ordenar que recaptessin per a ell tres anys d'impostos i que els portessin a Haiqâr. Aleshores el rei va començar a preguntar-li com s'havia portat amb el faraó des de la seva arribada fins que va marxar de la seva presència, i com havia respost a totes les seves preguntes, i com havia rebut els impostos d'ell, i els canvis de roba i els regals. I el rei Sennaquerib es va alegrar amb una gran alegria i va dir a Haiqâr: "Pren el que vulguis d'aquest tribut, perquè tot està a l'abast de la teva mà". Història d'Ahikar 6:36,46-47

I no els vam fer cap mal, i es van convertir en tributaris nostres, i els vam retornar el seu botí. Testament de Judà 1:49

Aleshores ens van demanar condicions de pau; i després de consultar amb el nostre pare, els vam acceptar com a tributaris. I ens van donar cinc-centes cors de blat, cinc-centes bats d'oli i cinc-centes mesures de vi, fins a la fam, quan vam baixar a Egipte. Testament de Judà 2:8-9